

Després de tot

Miquel Martí i Pol
Em declaro vençut

Em declaro vençut. Els anys que em resten
els malviuré en somort. Cada matí
esfullaré una rosa -la mateixa-
i amb tinta evanescent escriuré un vers

decadent i enyorós a cada pètal.
Us lleigo la meua ombra en testament:
és el que tinc més perdurable i sòlid,
i els quatre pams de món sense neguit
que invento cada dia amb la mirada.
Quan em mori, caveu un clot profund
i enterreu-m'hi dempeus, cara a migdia,
que el sol, quan surt, m'encengui el fons dels ulls.
Així la gent que em vegi exclamarà:

-Mireu, un mort amb la mirada viva.